

פרשת כי תשא

יש לי חג/ הגשש החיוור
מילים ולחן: נעמי שמר

כשתאלם תרועת הפסטיבלים
ילבלבו שירי אהבתי
אני יכול לשמוח איך שבא לי
וזהו זה החג האמיתי

יש לי יום יום חג
יש לי חג יום יום
יש לי יום יום חג
הללויה

התינוקות פתאום יודעים ללכת
ובני השש יודעים פתאום לקרוא
והאופה אופה לי את הלחם
וזהו זה החג בהדרו

הנה היום חלף הלך הגשם
ובמרום חמה גדולה תלויה
אל החלון חמדת נפשי ניגשת
וזהו כל החג - הללויה

הללויה בגלל דברים כאלה
הללויה אני עדיין שר
הללויה יום יום ואיזה פלא
הללויה לחג שלא נגמר...

שעור פרשת השבוע: שפרה אסולין

ש ב ת		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17.25	זמן תפילין /טלית	5.07
מנחה א' 14.00	ב' 17.35	סוף זמן ק"ש	8.51
ערבית ושיעור		שקיעה	17.46←17.49
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.35
מנחה 12.30, 13.30, 17.15		צאת הכוכבים	18.06
		ערבית	20.10
לימוד 'דור לדור'	17.50		
צאת השבת	18.21	שחרית נוער	7.30

ש ב ת
ש ל ו מ

מדוע שבר את הלוחות?

במרכזה של פרשת כי-תשא עומדת פרשיית חטא העגל. אחד הרגעים הדרמטיים ביותר בסיפור זה הוא מעשה שבירת לוחות הברית על ידי משה (שמות פרק לב):

(טו) וַיִּפֹּן וַיִּרְדַּד מֹשֶׁה מִן הַהָר וַיִּשְׁנֵי לַחֹת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ לַחֹת כְּתָבִים מְשֻׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים: (טז) וְהִלָּחֹת מַעֲשֵׂה אֱ-לֹהִים הִמָּה וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱ-לֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלָּחֹת... (יט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיִּרְא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיַּחַר אָף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ מִיָּדָיו אֶת הַלָּחֹת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר:

קריאת פסוקים אלו מעלה מספר שאלות. ראשית, מדוע מאריכה התורה בתיאור הלוחות (פסוקים טו-טז): לוחות העדות, כתובים משני עבריהם, מעשה א-להים, מכתב א-להים) דווקא כאן? האם לא היה נכון יותר להאריך בתיאורן במציאות אופטימית יותר כמו מעמד הר סיני בפרשת יתרו או בסוף פרשת משפטים? מדוע בחרה התורה לתאר את לוחות הברית ולהפליג בשבחן רגע לפני שבירתן? תמיהה נוספת עולה ממעשהו של משה. נראה שמשה לא נצטווה כלל וכלל לשבור את הלוחות. בדו-שיח שמנהל הקב"ה עם משה בהר לפני ירידתו, הוא איננו אומר לו דבר וחצי דבר על מסירת הלוחות לישראל. הפסוקים מלמדים אותנו כי הפעולה מיוחסת למשה בלבד. אך האם כך ראוי לנהוג בלוחות הברית, מעשה א-להים הכתובים בכתב א-להים משני עבריהם? יכול היה משה לו רצה להשאיר את הלוחות בהר או לשמור אותם באהל מועד עד שיגיע הזמן והרגע הנכון למוסרן לישראל! מדוע החליט משה לשבור את הלוחות?!

מעיון בדבריו של ר' מאיר שמחה הכהן מדווינסק (בעל ה'משך חכמה') נוכל למצוא מענה לשאלותינו. הקדושה, מסביר ר' מאיר שמחה, מיוחסת אך ורק לתורה ולהקב"ה – נותן התורה. כל שאר הקדושות יונקות ומקבלות את קדושתן מן התורה ומהקב"ה. לכן, אין משמעות כלל לקדושת ארץ ישראל, כלי המשכן, תשמישי קדושה ודומיהם אם מייחסים להם קדושה עצמית ולא מבינים שקדושתן נובעת מנותן התורה, מקור הקודש. כאשר העם רואה שמשה בושש לבוא הוא מכין עגל ורוקד סביבו ומכריז (שם, ד): 'אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם'. מילים אלו דומות להפליא למאמר הראשון שאמר הבורא במעמד הר סיני (שמות כ, ב): 'אֲנֹכִי ה' אֱ-לֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם', אבל שונות מהם בתכלית השוני. ישראל לא האמינו באמת שהעגל הוא זה שהעלה אותם ממצרים. הם היו זקוקים להמחשה ויזואלית של ההתגלות הא-להית המופשטת. עד עתה התגלות זו היתה דמותו של משה – 'כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹי' (שם, א). ועתה כשמשה איננו, העם מחפש תחליף, והוא מוצא אותו בדמותו של עגל הזהב.

שבירת הלוחות על ידי משה איננה שבירה מתוך כעס אלא שבירה חינוכית. אם העם מייחס קדושה לעצמים או אנשים אבל הוא אינו מבין שקדושה זו נובעת מקדושת הבורא, גם קדושת החפצים מתפוגגת, וממילא אפשר לשבור את הלוחות. משה רוצה לחנך את העם לבל יטעו ויעניקו קדושה לעצמים ובכך ישכחו את מקור הקדושה. דמיון הפסוקים לעיל מלמד אותנו כי לולא מעשה העגל היה העם הופך את משה עצמו לסוג של אלילות. התיאור הארוך של הלוחות בפסוקים טו-טז נועד להעמיד ללמד אותנו את מקור הטעות של העם. כל קדושת הלוחות נובעות ממי שיצר וכתב אותם – 'מַעֲשֵׂה אֱ-לֹהִים' 'מְכַתֵּב אֱ-לֹהִים'. הקדושה היחידה היא קדושת הבורא והתורה וכל קדושה אחרת שואבת כוחה מאותו המקור. כל ייחוס כוחות מיוחדים ועצמאיים לגורם אחר הוא בגדר חטאם של ישראל במעשה העגל.

עלום לכת קוראינו היקרים,

אשתף אתכם קצת בהתלבטויותיה של עורכת "עלים"... גליון זה נערך ביום ד' בבוקר, לפני חג הפורים, ואיני יודעת האם תקראו אותו הערב, או במהלך החג, או ביום שישי עם הקוגל, כשכל תרועות הפסטיבלים כבר מאחורינו? שאלת הרלבנטיות של העלון העסיקה אותי בשבוע זה.

כיוון שפורים נחגג השנה לקראת סוף השבוע, והעלון יוצא "על התפר", תמצאו בו גם כתבות פורימיות וגם דיונים השייכים לענייני דיומא – אך עוסקים בעניינים חשובים.

אם כך אשאיר זאת לבחירתכם-אם רוצים אתם רוח פורימית התחילו מהתחלה, ואם אתם רוצים לקרוא על דברים רציניים יותר- התחילו מהסוף, ובא לציון גואל.

חז שח ושמח עלום, אפרת.

כפי שהטחתי – נתחיל ברוח הפורימית, עם כמה בדיחות לחימוס הקנה, באדיבות אהרון ט'נלברג:

בדיחות בני"ש (בני-ישיבות)

בן ישיבה בייניש נדחף בתור לבידוק בתחנה המרכזית.
 "רוצה מכות?" שואל אותו ערס מקומי.
 "שוטנשטיין או שטיינזלץ?" שואל הבייניש.

****

בייניש בדייט ביס. פתאום היא אומרת לו "תראה איזה יופי השקיעה..."
 הוא מסתכל בשעון ואומר לה "מה פתאום, עוד שלוש דקות!!"

* * * *

בן אדם עובר ברחובות בני ברק ולפתע רואה תור ארוך של אנשים בכניסה לחנות מחשבים.
 שואל הבחור את החרדי האחרון בתור: "מה מוכרים כאן שכולם עומדים בתור?"
 עונה לו החרדי: "מוכרים כאן מכשיר שכל פעם שמחברים אותו למחשב הוא אומר – "התגלתה חומרא חדשה!!"

התוספת לדתיים הלאומיים היא שכל פעם שמוציאים את המכשיר כתוב "החומרא הוסרה בהצלחה!!"

* * * *

איך בחורה דתייה עושה ל-בן ישיבה עיניים?

היא סורגת לו כיפה!!!

* * * *

מה מברכים על רעל?

ברכה אחרונה...

* * * *

איך קוראים לחסיד תינוק? חסיד גור...

פוקים שמח!

תחושות בפורים - כמה צריך את זה??

אחת השאלות שעולות במחשבותי כל שנה בתקופה זו, היא- למה צריך להתחפש בפורים?? בבתי ספר וברחובות, בכל מקום מתחפשים. למה?? האם יש בזה עניין?? אולי זאת סתם ליצנות שכדאי למנוע אותה. מה שלא מועיל, בדרך כלל מזיק. או אולי זה רק משחק של ילדים (ולכן רוב המבוגרים לא מתחפשים), כמו שביליל הסדר יש "מה נשתנה" בשביל הילדים, כך בפורים יש תחושות בשביל הילדים, כך מתחברים לחג. פעם חשבתי שאולי מתחפשים לדבר שרוצים להיות, אך זה רק בגיל היותר צעיר (מרדכי היהודי, חייל וכד'), בשלב הבא מתחפשים לכל מיני דברים- שונים ומשונים, העיקר המקוריות...אז למה בכלל מתחפשים?? כאשר אנו רואים אדם מחופש, השאלה הראשונה שעולה במחשבתנו היא: "מי זה???" ואם הוא התחפש היטב, אז "בכלל לא מזהים אותו!!". אז מה? מה העניין?? למה מנסים לזהות אותו??

כאשר אנו נפגשים עם תחושות, באופן טבעי אנו מנסים לראות מה יש מאחורי אותה התחושת - מאחורי המסכה, מה העומק, מה הפנימיות, מיהו ה"אדם" המסתתר מאחוריה. אדם שהולך עם תחושת, בעצם אומר לסובבים אותו: "אתה רואה אותי? אתה יודע שהמסכה זה רק תחושת? נראה אם אתה מזהה אותי". דוגמא לדבר אפשר לראות בספר הילדים (שיש בו הרבה עומק) - "הביצה שהתחפשה". בדרך כלל, כאשר מספרים את הסיפור לילדים, במהלך הסיפור, בכל שלב שהביצה מחופשת, הילד מחפש מאחורי התחושת את הביצה. גם כשהיא פרח וגם כשהיא פטריה- מאחורי התחושת- היא עדיין ביצה!! כך האדם, גם אם יש עליו תחושת של ליצן או של מכשפה, חייל או אסתר המלכה- הוא עדיין אדם, עולם מלא, אישיות שמעבר לתחושת. (שימו לב שהמילה "תחושת" מלשון חיפוש).

עד כאן הסברנו מה העניין של התחושת בפורים, לזהות את האדם שמאחורי המסכה. אך מה העניין של זיהוי האדם שמאחורי המסכה?? איזה מסר אנו לוקחים מפורים ומהתחושות? אלא שיש כאן מסר עמוק ביותר לכל השנה כולה. כאשר אדם הולך עם תחושת בפורים, זה כאילו יש לו שלט מעל הראש, ובשלט כתוב: כמו שאתה יודע שהתחושת שאתה רואה עכשיו זה לא אני, אלא רק מסכה, תדע שגם כל השנה, כשאתה רואה אותי- זה לא אני, אלא רק מסכה. מה שאתה רואה ביומיום, זה רק הגוף, החיצוניות. תסתכל לעומק, ותראה מה יש מתחת לבגדים (לפעמים הבגדים הם בוגדים), מתחת לקליפות החיצוניות. במציאות לכל אדם, יש גוף ויש נשמה. הגוף של האדם, לבוש האדם, ולפעמים אף התנהגות האדם, זה הכל חיצוניות. אך לאדם יש גם פנימיות, נשמה, מה שיותר קשה לראות במבט ראשון. ברור לכל מחנך (או הורה) שגם אם הילד עושה קצת שטויות, במהותו הוא טוב, רק צריך לגלות את הטוב הזה (ידוע המשפט: "אין ילד שהוא רע, יש ילד שרע לו"). זה לא רק ביחס לילדים, אלא כל אדם במהותו הוא טוב, בפנימיותו יש דברים חיוביים, גם אם לא רואים זאת בקלות.

בד"כ רובנו נוטים להסתכל אחד על השני דרך הגוף בלבד (או סמלי הלבוש...). בא חג הפורים ומלמד אותנו מסר לכל השנה כולה, להסתכל על הנשמה, על הפנימיות. ממילא שם נראה את הטוב שבכל אחד, את שאיפותיו הטובות, את רצונו הטהור והאמיתי, את מגמתו החיובית לקידום העולם. בתפילה לבורא עולם, שנדע תמיד להסתכל על הצדדים האמיתיים והחיוביים של החיים, כל אחד על עצמו, על שכנו ועל חברו, וכך מובטח לכולנו עולם מתוקן הרבה יותר.

שבת שלום ופורים שמח, אהחנן אינגר

זיכרונות ילדות - פורים בשוויץ

מדי שנה - חלוקה של משלוח מנות,
מוטל על אח ושתי אחיות.
הכינה אמא רשימה ושקיות למסירה
ובקשה שנצא מיד למשימה.
בשקיות יינות ומאפים
כמובן לפסח כשרים!

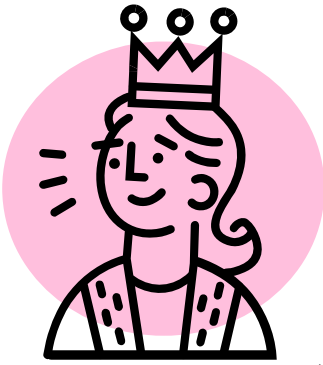
ולדרך יצאו הדמויות מן המגילה:
המלך אחשוורוש - האחות הקטנה
עם מרדכי היהודי - האחות הגדולה

צועדים בין הגויים הסקרנים
שלהגיב לא מעיזים.
מגיעים לכל יעד ויעד הרשום
ומרוב התרגשות הלב דופק: בום בום.
מצלצלים בדלת - מתקבלים בשמחה
ממתק מקבלים ואומרים יפה תודה.

וכך ממקום למקום בציריך העיר
מבוקר ועד צהרי היום הולכים בצעד מהיר.
פוגשים בדרך עוד כמה ילדים מחופשים,
וגם "פורים שפילער" - נערים גדולים
אשר אצל היהודים בדלת דפקו
ואת אשר על ליבם בשיר וחרוז אמרו.

עולים לחשמלית והביתה חוזרים
מרוצים, רצוצים ועייפים.
ב"ה הכל עבר בסדר ובשלום
עכשיו כדאי לנוח וקצת לחלום:
למה מתחפשים בשנה הבאה
אבי, ריבי ופאה?

חידה למתקדמים

זכינו לחידה נוספת לפורים, והפעם של ינון אלעזר.
וזה כתב החידה: **הקיבוצניקית שהייתה לאמא של המלכה.**
רמז ראשון: מדובר בדמות מההיסטוריה של הציונות. הפתרון הוא בן שתי מילים.

כללים לפתרון החידה: החידה מורכבת מכתב חידה ראשי ומרמזים. הרמזים הבאים הם חידות קטנות שפתרון הוא הרמז. למשל: רמז: האבא והבן של האבא. פתרונו: יצחק (אבינו). יצחק קשור בדרך כלשהי לחידה הראשית.

רמזים:

1. משיח
2. איך שומעים?
3. הצעיר
4. בית מדרש
5. עלייה בגלל עזיבה
6. פהלאווי קטן
7. משנכנס אדר
8. תרכא
9. מרילנד
10. בגלל הסערות בדרום
11. המלך יסטה
12. נקודת חן.

הפתורים מתבקשים לפנות לינון.

פינת הצמח נשים

ברכות חמות לשקמה כספי-יניב שזכתה בפרס סטודנטית מצטיינת של שנה ג' בחוג לתלמוד באוני' העברית בהר הצופים.

ועוד קשר מרגש לסעד - המלגה שקיבלה שקמה היא ע"ש הוריהם של חיים אפשטיין יבדל"א ויסכה לנדאו ז"ל - יעקב נחום וציפורה ז"ל, שבכל שנה מוענק פרס תרומתם לסטודנט המצטיין.

עוד נציין שזו הפעם ראשונה שאישה היא הזוכה בפרס זה בחוג לתלמוד. לשקמה, ולכל המשפחה הגאה, כל הכבוד על ההישג - הגדילי תורה והאדירי!

פורים הארכיון

לכל מי שעוד לא נולד, או שעדיין לא היה בסעד בימים ההם, נספר כי נשף פורים היה אירוע חד-פעמי, שבו השתתפו והתחפשו כולם, למגדול ועד קטן. כל הקיבוץ התחלק לשכונות, וכל שכונה הכינה הופעה בנושא מסוים. (אפשר לראות דוגמאות לשמחות החג והתחפושות המיוחדות בתצוגת התמונות מהארכיון בלובי חדר-האוכל). גם הילדים הכינו הופעה מושקעת, אליה התכוננו שלושה חודשים מראש. המתפרות גם הן נרתמו לעבודה ויצרו תחפושות במיוחד עבור הנשף – בקיצור פורים היה הפקה מיוחדת בכל שנה, וערב שכולם מחכים לו. לפניכם מכתב אותנטי שנמצא בארכיון, בכתב ידה של כרמלה, שיועד לקראת חזרות אנשי השכונה, ומשקף את רוח חג הפורים כפי שנחגג אז בסעד:

לאנשי השכונה היקרים,

בעקבות הפגישה ביום ה' הוחלט על חלוקה לקבוצות:

חברים: עטלפים – שוכני הבתים של מוסנון, רויך, פרימן, דולי, ליכט.

אשמדאים, רוחות – שאר הבתים+בנים גדולים.

ילדים: שחר – בנות גדולות

פרחים ועצים – נתון לבחירת הילדים.

ראשי הקבוצות יפגשו במוצאי שבת סופית את התנועות, הכניסות והיציאות.

בתקווה שתעכלו את הנושא, תכנסו לאווירה ותתרמו ליצירת הופעה נאה, מפחידה!! ומצחיקה.

המארגנים.

עוד בארכיון, מספרת כרמלה בראיון לחייציה על הימים הראשונים של נשפי פורים בסעד:

"כאשר גרעין ז' הגיע לסעד, רוב הקהל ישב כקהל צופים במסיבה, ורק בודדים התחפשו ו"שיחקו לפניהם".

עד שהחלטנו צ'פי ואני לנסות לשנות את הנוהג ע"י הופעות במסגרת שכונות. יהודה אל-עמי ועוד כמה משוגעים לדבר הצטרפו בהתלהבות לרעיון.

השכונות אז היו מחולקות כך: בשבדים – גרו הוותיקים, בעמידר – דרום אמריקאים וגרעין ז', בבתים מימין ומשמאל לבריכה – ותיקים, דרום אמריקאים וגרעין ז', בנח"ל ובפינים – הזמניים.

עד כמה שזכור לי, בפעם הראשונה הנושא היה "קרקס" וזה הצליח מעל המשוער. ראינו כי טוב והחלטנו להמשיך, ועלה בדעתי לצרף גם את חברת הילדים שעד אז השתתפו כצופים. גם המטפלות הופיעו איתם. ההופעה הראשונה היתה "שוק האומות המאוחדות". ושוב ראינו כי טוב, ובפעם השנייה ביצענו את "שחרזדה" בהצלחה רבה. העבודה היתה קשה בגלל התנאים. עבדנו עם טייפ גדול וישן של זמברה ז"ל, שהיה אז בעל הטייפ היחידי בקיבוץ, והוא אגב היה גם הצלם המבוקש.

ההכנות לפורים החלו מטו' בשבת. היה יחס רציני לנושא, ולא פעם נוצר מתח בין השכונות. גרעין הטיירה תרם את רעיון "מועדון חצות", והוסיף בכך נדבך נוסף לשמחת הפורים.

במשך השנים גדל הקיבוץ, ונוספו שכונות שלכל אחת ייחוד משלה. אינני יכולה שלא להזכיר את חברנו גרט ז"ל, מהשכונה שלי, שלמרות רצינותו בחיי יום-יום, תמיד היה מוכן להשתטות בפורים..."

רבים וטובים תרמו להופעות המיוחדות של פורים, ויקצר הדף מהזכירם.

ברצוני להזכיר כאן הפעם את שרה לוי ז"ל, שבכל ראש-חודש אדר היתה מתחפשת, עוברת בחדר-האכל בארוחת הערב, עושה שמח בריקודים, ומחלקת סוכריות לילדים – והכל מתוך יוזמה פרטית שלה.

שרה ז"ל היתה מכינה בעצמה את התחפושות (שתיים-אחת לר"ח ואחת לנשף) ותמיד היו אלו תחפושות מושקעות ביותר – ביניהן ניתן למנות את תחפושת הרב גורן, מכשפה, וגם בלרינה מתמונה של דגה ועוד.

כיום ממשיכה את המסורת הודיה גינזברג, שמצהילה את רוח הילדים בתחפושות ובסוכריות...

צפיית מחיר החשמל

לפני כחודש כתב מנהל הקהילה בעלון פסקה שכותרתה היתה "ויוקר יאמיר" (מסכת סוטה) ובה דיבר על הצורך להעלות את תעריף החשמל. להלן ציטוט מתוך הפסקה (עבר כבר חודש ואני בטוח שחלק מהציבור לא זוכר בדיוק...):

"בתום הסיכום השנתי התברר שתעריף החיוב הנמוך לא כיסה את עלות החשמל שאנו משלמים לחברת החשמל ונוצר גרעון גדול."

מאחר ומתוקף תפקידי אני מצוי בנושא זה - מיד למחרת כתבתי מכתב לעופר המסביר ומפרט מדוע הציטוט שלעיל אינו מדויק. לא קבלתי מעופר תגובה.

בניה קיבל את דעתי, וביקש לכנס פורום הכולל את המנהל המשקי ומנהל הקהילה לדיון חוזר בנושא. גם הוא לא קבל תגובה מעופר.

והנה, להפתעתנו הרבה - כבר בחודש פברואר עלה מחיר החשמל לחברים מ - 41 אג' ל - 48 אג' לקוטי"ש.

כאן עלי לספק הסבר קצר בנושא מחירי החשמל:

קיבוץ סעד משלם לחברת חשמל לפי תעריף מיוחד הנקרא "תעו"ז מתח גבוה". מחיר זה נמוך מהמחיר שמשלם צרכן רגיל "בעיר" (וגם בשכונה). כמו כן קיבוץ סעד מקבל החזר על המע"מ על רוב תשלום החשמל שהוא משלם. מסתבר שהתשלום שקיבוץ סעד שילם בשנה האחרונה לחברת חשמל הינו כ - 38 אג' לקוטי"ש ללא מע"מ. כלומר נמוך ממה שחברי סעד שילמו עד כה.

לכן דברי עופר המצוטטים לעיל אינם מדויקים.

להלן משפט שכתבתי לעופר במכתבי אליו:

"אינני טוען שאסור להעלות את מחיר החשמל למשפחות, אך יש לנמק זאת בנימוקים נכונים, כגון, אחזקה ושיפור של רשת החשמל בסעד וכד'."

אני חשבתי שיש להעלות את מחיר החשמל בהדרגתיות, למשל ל - 45 אג' לקוטי"ש ורק לאחר בחינה מחודשת כעבור חצי שנה לפחות, להעלות שוב את המחיר - במידת הצורך.

בכל מקרה, יש לנמק את ההעלאה בנימוקים נכונים לצורך שקיפות ומניעת הטעיית הציבור.

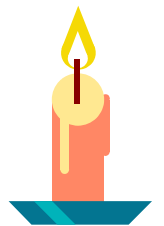
גם העיתוי של העלאת המחיר - בחודש בעל הצריכה הגבוהה ביותר על אף שהוא הקצר ביותר - נראה לי לא נכון.

תמוה חוסר התגובה, גם לפנייתי וגם ליוזמה של בניה להתכנס ולדון בפורום מקצועי לפני ביצוע העלאת המחיר לחברים.

יורם פולק

נר זכרון: יז' באדר - יום השנה לפטירתה של חברתנו גיטית כהן ז"ל (תש"ע)
כ' באדר ב' - יום השנה לפטירתו של בנו שמוליק קסלר ז"ל (תשנ"ג)

תשובה ל'יורם

יורם טוען שהייתה התעלמות מפנייתו. יורם גם רומז לכך שהנימוקים שבעקבותיהם הייתה העלאת אינם הנימוקים הנכונים, וניתן להבין מדבריו שיש בהם הטעיית הציבור. יורם אף תמה על חוסר תגובה לפניית בניה להתכנס לדיון מקצועי נוסף לפני ביצוע העלאת המחיר.

אם כן הבה נעמיד דברים על דיוקם. קשה לקבל את האמירה שהייתה התעלמות מפנייתו של יורם. מי שטיפל מקצועית בחישוב מחיר החשמל, היה אברהם ימיני-תמחירן הקיבוץ, וישי אברהם-חשב הקהילה. בדיון היה מעורב גם חלופ. פנייתו של יורם הועברה לישי אברהם. למחרת פנייתו, קיבל יורם תשובה מישי אברהם, שעיקרה מסביר את הסיבות, ומזמין את יורם לעבור על הכרזת התמחירית לפני שהוא קובע את דבריו באופן חד משמעי. התשובה לא הניחה את דעתו. וזו זכותו. אך לומר שלא הייתה כל תגובה – זה לא מדויק בלשון המעטה. בניה פנה לקיים ישיבה מקצועית נוספת בהשתתפות והשתתפות יורם. ואכן נעשה מאמץ לתאם זמן לישיבה. מסיבות של לוח זמנים עמוס של כל הנוגעים בדבר, נקבע התאריך הסופי של ישיבה זו ליום רביעי הבא. גם יורם יודע על כך, וגם בניה. הוצע ליורם שיעכב את מאמרו עד תוצאות אותה ישיבה, בה יבוררו העניינים בשנית. יורם החליט למרות זאת לפרסם עוד קודם לכן, וזו זכותו. חשוב לציין שגם עיתוי העלאת התעריף וגם שיעורו אינם בידינו אלא בידי רשות החשמל, וכמו שזה משפיע על שאר אזרחי המדינה זה משפיע גם עלינו. אם בישיבה זו יתבררו עובדות שלא נלקחו בחשבון, או שמא תתברר טעות, ויוסכם שיש להעלות את מחיר החשמל באופן מתון יותר, כמובן ש**שנשמח** כולנו להוריד את מחיר החשמל. אין גם בעיה להוזילו רטרואקטיבית על צריכת פברואר. יתרה מזו, כזכור, נכתב בדף לחברים שבכל מקרה, אם בסופה של השנה יתברר שהכסף שנגבה גבוה מעל ההוצאות, יוחזר העודף לחברים.

צפר ל'ישי אברהם.

רובוט נץ יבירח צופות מנתיבי תצופה

רשות הטבע והגנים הציגה בתערוכת Fresh AgroMashov, 2012... שהתקיימה בגני התערוכה ת"א, את הטיסן הספרדי "רובו-נץ" שפותח במשך 15 שנה במטרה להעניק מענה אקולוגי לזק שגורמים עופות הבר לחקלאות לצד פתרון לבעיית הציפורים המסכנות את נתיבי התעופה. ה"רובו-נץ" מתבסס על עקרון הפחד המולד שקיים בציפורים ובעופות (עד גודל מסוים) מפני מיני עופות דורסים (כולל נצים), ומאפשר להדירם משטחי חקלאות או נתיבי טיסה, על ידי "חיקוי" תעופת הנץ המקורי. גדי סימון, מקבוצת יבנה, קיבל על עצמו את הפעלת ה"רובו-נץ" בשדות החמניות של חולדה ("שדות חמד"), מטעי השקד של צרעה ובגבעת ברנר, ומדווח על הצלחות מרשימות – כולל הרחקה של זרעיות שבאו באלפיהן לשדות הגזר של קיבוץ סעד.

אוהד הצופה, אקולוג העופות של רשות הטבע והגנים - שהשתתף בבסיס החשיבה המקורית שהובילה לפיתוח הטיסן, מסר: "הדרך הטובה ביותר לצמצום קונפליקט בין חיות הבר לאדם היא מתן פתרונות אקולוגיים, המתייחסים לא רק לצורכי האדם המודרני אלא גם להתנהגות של חיות הבר, שעוצבה במשך אלפי שנות אבולוציה. עופות הבר אינם יודעים לפחד מירי, שכן רעש זה קיים רק מהתקופה המודרנית. במקרים רבים ירי לעבר להקת עופות יפגע בכמה מהם, אך הלהקה תשוב במהרה למקום. לעומת זאת, כבר שנים רבות ידוע שפחד מדורסים קיים אצל עופות מרגע שבקעו מהביצה, כאינסטינקט. הטיסן מחקה את דאיתו של נץ בצורה מדויקת. ואכן, מרגע שהצללית של הנץ מופיעה בשמים, הלהקות מתרוממות מהקרקע ועוזבות את המקום..."

מתוך חדשות צרף 7 באינטרנט, הביאה לדפוס: צפרה אולדברג

הודעות

מחסן התחפושות:

שעות פתיחת המחסן – להחזרה של תחפושות:

יום ב', י"ח אדר (12/3) : 16:30 – 17:30

יום ד', כ' אדר (14/3) : 16:30 – 17:30

- את התחפושות יש להשיב כשהן מכובסות ונקיות.
- נא לא להניח ליד מחסן התחפושות שקיות! הן נרטבות, מתפזרות או נעלמות...
- מי שנתקל בבעיה לגבי שעות ההחזרה – ניתן לפנות אליי ישירות (052-4474739)

.. תודה לכל מי שכבר הביא למחסן "מתנות" !

שחר סמיט.

****

אן המרפאה:

כפי שהודענו מראש, בשבוע הקרוב תיעדר דורית רידר לרגל חופשה. שעות הקבלה כרגיל, למעט שלישי:

ביום ג' בבוקר תהיה קבלת קהל לרופא כרגיל.

שעת קבלה לאחות (חגית) תהיה אחרי הצהריים מ-16:00 עד 17:00. נא לקבוע תור לאחות דרך המזכירה.

תודה מראש על שיתוף הפעולה וההתחשבות.

*****

מבוקש שלחן המתאים לצמדת תה-קפה עבור חדר הנצחה, אפשר יד-שניה.

אם יש ברשותכם אנא צרו קשר עם אילת דרורי או עם אפרת פראווי.

תודה!

מזל טוב וברכות חמות

לחנה גולדשמידט - להולדת הנינה

ולרחל צור - להולדת הנכדה

בת לרוני ואמיר אלטמן

לזמר אפרים

להורים חגית ואליס

ולכל המשפחה

מזל טוב מקרב לב

לחגיגת בת המצווה

לשושנה ואהר'לה דביר

ולכל המשפחה

שפע ברכות

לחתונתם של דפנה ויאיר

התמיד במתמיד

להתמיד במתמיד

כזכור דיווחנו על התנדבות 25 מאנשינו למתמיד. כיוון שמדובר ב"להיות שוטר" (אמיתי, ולא בתחפושת של פורים), מחייבת המערכת ללמוד ולהשתלם בסמינר קצר של מספר מפגשים בני שעותיים בערב. כפי שפורסם - המפגש הראשון יהיה ביום שני הקרוב בשעה 20:00 במועדון לחבר. שוטרים - הקשב והתייצב!!

זה לא כל כך נעים לראות גן סגור

כפי שכולם שמו לב בודאי, נסגרו זמנית שני גני משחקים (ליד חדר האוכל, וליד מקלט קרמיקה). מכון התקנים "התלבש" על מועצה אזורית שדות נגב, וביקורות שנערכו ביישובים גילו ליקויים חמורים, שבעקבותיהם אף הוצא צו הריסה מידי לכמה מן המתקנים. עיקר תשומת הלב ניתנת למתקנים בהם עלול חלילה ילד קטן לכלוא את ראשו. אצלנו, נאלצנו לסגור בינתיים שני גנים אלה. בימים הקרובים נבחן אפשרות לתקן את הליקויים בהקדם, באופן תקני, ולפתוח מחדש. לעתים נראה שהתקנים יוצרים מצב אבסורדי: כך למשל, הוסבר לנו פעם נוספת שסולם הטיפוס לטיל החדש, הינו בדיוק לפי התקן. המרחקים בין השלבים גדולים, כדי שילד קטן שאינו יודע לקרוא שאסור לו לטפס, באמת לא יצליח לטפס. אבל מה לעשות שצברינו אמיצי הלב, העשויים ללא חת, מטפסים גם מטפסים, ונופלים גם נופלים בין הרווחים, ותמיד מהשלב העליון.. לפחות הנפילה היא לפי התקן. אנו בוחנים פתרון גם לבעיה כואבת, תרתי משמע, זו

על הניסים

יותר מדי תאונות מתרחשות אצלנו בזמן האחרון, והרבה הרבה ניסים. התאונות הסתיימו בחבלות קלות. באחת האחרונות, נפגע רכב בהולך רגל שחצה את הכביש באזור מגרש החניה של המזכירות. מפחיד לחשוב מה היה קורה אם הרכב היה נוסע קצת יותר מהר, ואם הולך הרגל היה ילד קטן ולא איש מבוגר וחזק. במסגרת צמצום התנועה הממונעת, נשוב לסגור חלק מהכבישים הפנימיים שהיו סגורים עד לבניית הממדים. כוונתי לכביש היורד מאזור ליפא עד אזור יום-טוב. כמו כן הכביש בין המועדונית לבין כולל ורוד, וכן הכניסה לאיזור בית הכנסת, מכיוון מחסן יד שניה. בנוסף נשוב לבקש, מנהגי הטרקטורונים והמיולים למיניהם - אין סיבה לנסוע בתוך הכבישים הפנימיים, ועל שבילי הבטון שבין הבתים. מיצאו את המסלול המקיף, שפחות חשוף להולכי רגל, ורוכבי אופניים. סעו לאט, זכרו שחבטה מטרקטורון/מיול ששוקל יותר מרבע טון, עלולה להיות חוויה חד-פעמית. והמבין יבין...

תם זהב - בקו לקו

זהב אמיתי אף פעם לא היה שם. חום, אהבה ומאור פנים תמיד כן היו שם. זהבה מסיימת תפקידה בקו לקו ומעבירה את החנות לאחריותה של רננה שלמדה את סודות המקצוע. כבר נכתב שנאלצנו לסגור את החנות ללקוחות חוץ לא רק בגלל שהחנות התקשתה לעמוד בתחרות הבלתי אפשרית בחנויות הבגדים באזור, אלא גם בגין העובדה שאין אישור מהמינהל (בלי לפרט). החנות תמשיך במתכונת מצומצמת לספק את צורכי אוכלוסיית סעד. נודה מעל דפי העלון לזהבה, שהשקיעה בשנים האחרונות לא מעט ממרצה וזמנה להפוך את המקום לנעים כל כך.

באסיפה קרובה

במוצאי שבת, נתכנס בשעה 21:00, לעדכון בנוגע לסיכום הסופי של תקציב הקהילה 2011, ומייד אחר כך, דיון בדף העקרונות של צוות צמ"ד. אנו מקווים לראות בדיון גם הרבה פנים חדשות, וצעירות.

סוף טוב

כמו תמיד משתדלים לסיים בדבר טוב ושמה. אלעד סימון הודיע על חתונה עם עמליה צרפתי (פ"ת), ב- יז' סיוון. מזל טוב למשפחת סימון, הפרטית והמורחבת, ולמשפחת הכלה המיועדת.